

Bilal Çetintaş:

"Ya birlikte olacağız,
ya da birlikte boyun eğeceğiz"

>> 8

Kadınlar ayaklanıyor

Kadınlar, 14 Şubat'ta hediye
almak yerine dans edecek.

>> 13

İGD'den TÜM-İGD'ye 37 yıl

"Yolumuz işçi sınıfının yoludur"

>> 15

Onbeşler yaşıyor

Bunların sen isimlerini aklında
tutma fakat 28 kânunusani'yi
unutma!

>> 11

Şubat 2013
sayı 9

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz

AKP mavi boncuk politikasıyla muhaliflerini bölüp parçalamak istiyor

ÇHD operasyonu ile halkın avukatlarına saldıran, istatistik oyunları ile sendikaları yetkisiz bırakan, iş cinayetlerine kayıtsız kalan, taşer-

on çalışmayı kural haline getiren, füze kalkını ve Patriotlarla topraklarımızı fiilen NATO işgaline açan, Suriye halklarını öldüren çeteleri

besleyen AKP üç kritik seçimden başarıyla çıkmak, Erdoğan'ı "her çevreyi kucaklayan ulusal önder" imajıyla başkan seçtirmek istiyor.

>> 3 - AKP'nin mavi boncukları

Mısır'da halk sokakları bırakmıyor

Halk devriminin ikinci yıldönümü 25 Ocak'ta binlerce insan Tahrir Meydanı'na çıktı. Ülkenin birçok şehrinde sokakları doldurdu. Mısır halkı kendi elleri ile yıllardır ilmek ilmek ördüğü devrimi zorbalara bırakmamaya kararlı. Bunun için de sokakları dolduruyor, mitingler yapıyor, etkinlikler düzenliyor.

>> 7

Kozlu'da fatura işçilere kesildi

Ülkemizde maden kazalarında bugüne kadar birçok madenciyi kaybettik. Patronların azami kâr hırsları nedeniyle en basit önlem bile alınmadığı için işçilerin iş kazası adı altında katledildiklerini artık herkes biliyor. Bunu elbette hükümet de biliyor.

>> 5

> ISSN 1301-9031

onur balcı

Açlık sınırı, geçim derdi ve üç çocuk

>> 11

fatma şenden

Pınar'ımız kurumadan

>> 12

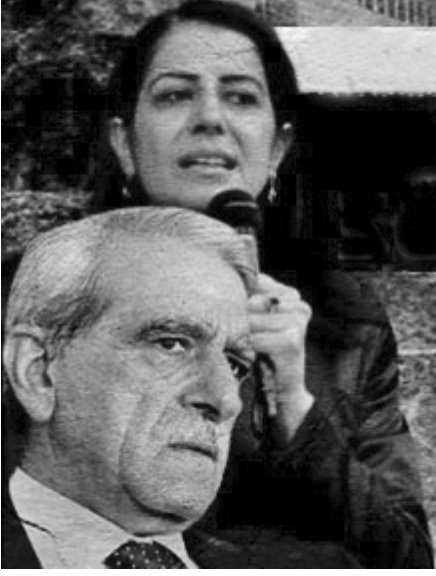
ali uğur

Taşeron işçisi nasıl kandırılır?

>> 4

İmralı süreci nereye gidiyor?

AKP bizzat Erdoğan tarafından 28 Aralık 2012 akşamı Kürt meselesi ile ilgili yeni bir kampanya başlattı. TRT'de katıldığı programda, "Ada ile hâlen görüşme yaptırıyoruz bu işlemlerle görevli olan elemanlarımız vasıtasıyla. Devam ediyor. Çünkü netice almamız lazım. Baktık ki artık ışık yok, orda keseriz" dedi.

Bir anda gündeme bomba gibi düşen açıklamaları DTK eş başkanı Ahmet Türk ve BDP'li Ayla Akat Aka'nın 3 Ocak 2013'te Abdullah Öcalan ile görüşmesi izledi. Bütün bu adımlarla birlikte özellikle AKP'nin sesi olan gazete ve yazarlar sürecin asıl hedefinin örgüte silah bıraktırmak olduğunu, Erdoğan'ın çözüm için irade ortaya koyduğunu pompalarken bir yandan da başbakanı barış yanlısı olarak lanse etmeye başladılar. Erdoğan bütün ulusa hitap eden bir lider olarak cilalanmaya başladı.

Propaganda çarkları dönüyor

Tüm propaganda aletlerini ve yöntemlerini harekete geçiren AKP, Kürt halkının temsilcileri arasında

birtakım farklılıklar olduğu kabulüyle hareketin içindeki farklı eğilimleri birbirine düşürme stratejisini devreye soktu. Medyada yer alan haberlerde sürekli olarak belli Kürt siyasi temsilcilerinin yorum ve demeçleri birbirine karşı açıklamalar olarak yer aldı. Tam da bu propagandanın ortasında Paris suikastı gündeme yeni bir bomba olarak düştü. Üç Kürt kadın siyasetçinin katledilmesi üzerine hükümet kanadından sürekli olarak "örgüt içi hesaplaşma" propagandası yapıldı.

Masada ne var?

Bu toz duman içerisinde masada nelerin konuşulduğu kısmı da son derece belirsiz bırakıldı. Silah bırakma, silahlı birliklerin sınır dışına çekilmesi, Suriye'deki Kürtlerin emperyalist müdahaleye destek vermeye ikna edilmesi gibi konular medyaya sızdırılan başlıklar arasında. Buna karşılık olarak KCK tutuklularının bir kısmının bir formülle serbest bırakılması, ana dilde savunma hakkının tanınması ve Öcalan'a uygulanan tecrit koşullarında birtakım iyileştirmeler yapılması gibi konuların gündemde olduğuna dair de bilgiler geliyor. Nitekim Öcalan'ın hüccesine televizyon konulduğu da duyuruldu.

AKP'nin amacı ne?

İmralı süreci, AKP'nin 2014'teki Cumhurbaşkanlığı ve yerel seçimler ile 2015'teki genel seçimlere yönelik bir hazırlık hamlesi olarak öne çıkıyor. Uyguladığı ağır baskı ve savaş politikaları yüzünden kendisinden iyice uzaklaştığını düşündüğü Kürtlerin bir kesimini tekrar kendine yakınlaştırmaya çalışıyor. Yarattığı kafa karışıklığı ile Kürt tabanını muhalefet hattından uzaklaştırma-

ya çalışıyor. Tüm bunları yaparken Türklerin ve Kürtlerin içinde yıllardır büyüttükleri barış özlemini de kötüye kullanıyor.

Ne aşamadayız?

AKP'nin kafa karıştırmaya yönelik hamleleri tamamen vaatlere ve hayallere dayanıyor. Oysa Kürtlere karşı uyguladığı baskı ve savaş politikaları ise somut bir gerçek. Bu durumda belli Kürt çevrelerin AKP'nin hamlelerini temkinli bir şekilde izlediklerini söylemek mümkün. Fakat belli kesimlerden de AKP'nin yaratmak istediği karışıklığa hizmet eden demeçler de geliyor. Türk ve Kürt birliği sağlansa Türkiye'nin Ortadoğu'da Osmanlı İmparatorluğu dönemindekine benzer bir güce dönüşebileceği yönündeki söylemler barışa değil, kapitalist yayılmacılığa ve şovenizme hizmet ediyor. Emperyalizmin "Yeni Osmanlı" Türkiye'sini Arap ve Fars halklarının üzerine sürme, bölge halklarını birbirine kırdırma hesabına uygun düşüyor. Bu arada AKP'nin liberal çevrelerde yıpranan imajını tazelediğini ve bir önceki dönemde yedeğine aldığı liberal kesimleri tekrar kazandığını hatırlatmakta yarar var.

Bu aşamada iki somut gelişme mevcut. Birincisi Paris suikastı, ikincisi ise ana dilde savunma ile ilgili düzenleme yapılması. Bu gelişmeleri Erdoğan'ın yeni anayasa tartışmalarını Mart ayı sonunda bitireceğiz, anlaşma sağlanamazsa biz kendi projemizi halk oyuna götürürüz çıkışı izledi. AKP kendisi için küçük, anlamsız tavizlerle bu süreci geçiştirirken buna karşılık ciddi destekler almaya çalışıyor. Ne kadar başarılı olacak göreceğiz.

Cemevleri ibadethane sayılmalı

Ankara İl Dernekler Müdürlüğü, tüzüğünde cemevlerini ibadethane olarak tanımladığı için Çankaya Cemevi Yaptırma Derneği hakkında kapatma davası açmış, 16. Asliye Hukuk Mahkemesi istemi reddetmişti. Savcılığın davayı temyiz etmesi üzerine Yargıtay kararı Diyanet İşleri Başkanlığı kanununda cami ve mescitler dışındaki yerlerin ibadethane olarak sayılmadığına dayandırmıştı. Tekrar yerel mahkemenin önüne gelen dosyada mahkeme, Yargıtay'ın kararına di-
rendi.

Mahkemenin gerekçeli kararında, "Kişiler, topluluklar ve zümreler din ve vicdan özgürlüğüne sahiptirler. Toplumumuzda kabul görmüş farklı düşünceler, ibadetler ve bunlara ait yerler haricinde Aleviler ve Aleviliğin ibadet şekli ve yerleri de olağan karşılanmalıdır" denildi. Ayrıca kararda, İzmir'de bir kişinin, nüfus cüzdanında "İslam" yerine "Alevi" yazılması için açtığı davanın reddedilmesi nedeniyle Türkiye'nin AİHM'de mahkûm olması da yer aldı. Mahkeme aynı zamanda laik bir devletin neyin din olup olmadığı, nerenin ibadethane sayılıp sayılmayacağına ilişkin müdahalede bulunamayacağı, bu konuda toplulukların özgür olması gerektiğini vurguladı.

Dernekle ilgili son kararı Yargıtay Hukuk Daireleri Genel Kurulu verecek.

Paris'te suikast

Kürt halkının üç kadın temsilcisi 9 Ocak'ta Paris'te gerçekleştirilen suikastla katledildi. İmralı sürecinin başlamasının hemen ardından gerçekleşen cinayetler, zamanlaması bakımından oldukça dikkat çekici.

Suikastla ilgili olarak AKP tarafından hızla bir iç hesaplaşma propagandası yapılırken aynı zamanda İran veya Suriye'nin bölgede güçlü bir Türkiye oluşması ihtimaline karşı olarak böyle bir işi yapabileceği ileri sürüldü. Ahmet Türk gibi deneyimli bir siyasetçinin de bu propagandaya hizmet eden açıklamaları tam bir gaflet örneği oldu.

Suikastla ilgili olarak 21 Ocak'ta tutuklanan Ömer Güney'in bir süredir PKK üyesi olduğu yönündeki açıklamalar da boşa düştü. Hem Fransız savcı, hem de Türk yetkililer tarafından yapılan açıklamanın ardından Güney'in, Paris'teki Kürt toplumu tarafından bilinen biri olmadığı, ailesinin ve kendisinin milliyetçi eğilimler taşıdığı ortaya çıktı. Güney'in son zamanlarda sık sık Türkiye'ye giriş yaptığı ve en son 19 gün önce Türkiye'de olduğu belir-

lendi. Güney'in bu ziyaretlerinin sebebi henüz netliğe kavuşturulamadı.

Üç kadın temsilcinin cenazelerinin Türkiye'ye getirilmesi ve Diyarbakır'dan yüz binlerce kişi tarafından uğurlanması sırasında da Kürt halkı barışa ne kadar istekli olduğunu ortaya koydu. 17 Ocak'ta BDP'nin düzenlediği törende üç Kürt siyasetçinin cenazelerini kadınlar taşıdı. Kadınlar yas tuttuklarını simgelemek üzere siyah giysiler içindeydiler. Barış istediklerini simgelemek üzere de, boyunlarına beyaz kaşkol dolamış veya başlarına beyaz eşarp takmışlardı.

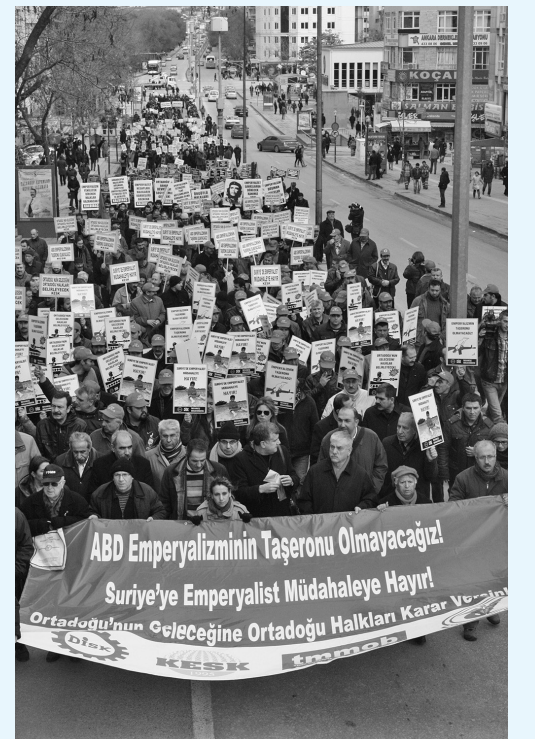
Diyarbakır'daki uğurlamanın ardından Sakine Cansız Dersim'de, Fidan Doğan Maraş'ın Elbistan ilçesinde, Leyla Şaylemez Mersin'de toprağa verildi.

Savaş karşıtları susmuyor

AKP hükümeti, KESK-DİSK-TMMOB-TTB tarafından 20 Ocak'ta Gaziantep'te yapılması planlanan "Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır" mitingini valilik aracılığıyla yasakladı. Fakat yasak tutmadı. Savaş karşıtları Türkiye'nin birçok yerinde alanlara çıktı.

Valiliğin yasaklama kararından sonra açıklama yapan dört kurum, kararın AKP hükümetinin emperyalistlerin taşeronluğunu üstlenmesinin sonucu olduğunu vurgulayarak protesto etti. Bütün savaş karşıtlarını 20 Ocak'ta Türkiye çapında gerçekleştirecekleri eyleme çağırarak açıklamada "ABD Emperyalizminin Taşeronu Olmayacağız! Ortadoğu'nun Geleceğine Halklar Karar Versin! Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır!" şiarıyla alanlarda olacağız" denildi.

20 Ocak'ta gerçekleştirilen eylemlere Ankara, İstanbul, İzmir, Bolu, Bursa, Edirne, Elazığ, Giresun, Hatay, Kırklareli, Mardin, Ordu, Sinop, Tekirdağ ve 19 Ocak'ta Adana'da toplam on binlerce işçi, emekçi katılarak Suriye'ye karşı emperyalist müdahaleye karşı çıktı. Eylemlere çeşitli siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri de katıldı.

18 Ocak günü gece yarısı düzenlenen bir operasyonla yaklaşık 90 kişi gözaltına alındı. Yasadışı örgüt operasyonu adı altında gerçekleştirilen operasyon sonucunda tamamı Çağdaş Hukukçular Derneği ÇHD üyesi 9 avukat da tutuklandı. Bu kararın hukuk devleti ilkesi bir kez daha ayaklar altına alınmış oldu. Her gün adliyede olan, adresleri, iş yerleri belli olan avukatların evleri "kaçma şüphesi" bahanesiyle sabaha karşı TEM polislerince basıldı. Dosyalarına ve müvekkillerine ait özel belgelere el konuldu.

Tutuklanan avukatlar tanıdık!

Tutuklanan avukatların hemen hepsiye kamuoyunun yakından tanıdığı isimler. Nereden mi? 19 Aralık katliam davasından Festus Okey cinayeti davasına, faili meçhullerden, KCK davalarına kadar haksızlığın, hukuksuzluğun olduğu her yerde halkı ve insan haklarını savunmaya çalışan

avukatlar onlar. Her hangi bir madde kazanç kaygısı olmaksızın halkın çıkarları için gece gündüz hak savunuculuğu yapan bu avukatlara yöneltilen suçlamalara akıllara zıyan: Avukatların müvekkillerine susma haklarını hatırlatmaları, karakolda hazırlanan tutanaklara imza atmaya-bileceklerini söylemeleri, takip ettikleri davalardan olan Engin Çeber davası ile ilgili yaptıkları açıklamalar ve hangi tür davalara baktıklarına dair istatistikler tutuklanmalara gerekçe "delillerden" bazıları.

Soruşturma bu yönüyle daha başlangıcında adil yargılanma ilkelerine, hukukun temel kavramlarına aykırı onlarca noktayla dolu.

Öte yandan yaşananlardan sonra İstanbul ve Ankara Barosu başta olmak üzere hukuk çevrelerinden de tepkiler artarak gelmeye devam ediyor.

Bakanlar kurulunda değişiklik

Erdoğan bir süredir sinyallerini verdiği kabine revizyonunu gerçekleştirdi. Hükümete dört yeni bakan geldi.

İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'in yerine Hrant Dink'in katledilmesinde rolü olan eski İstanbul Valisi Muammer Güler getirildi. Muammer Güler, 1 Mayıs gösterilerine saldıran vali olarak işçi sınıfının gözünde kötü bir yere sahip.

Diğer değişiklik Sağlık Bakanlığı'nda yaşandı. Uzun yıllar aynı görevi sürdüren Recep Akdağ'ın yerine Mehmet Müezzinoğlu getirildi. Milli Eğitim Bakanlığı ise Ömer Dinçer'den alınıp başbakanlık danışmanı Nabi Avcı'ya verildi. Nabi Avcı eğitim sisteminin gericileştirilmesindeki önemli bir hamle olan 4+4+4'ün asıl mimar-

ları arasında. Kültür Bakanlığı'na ise "sosyal demokrat eskisi" Ertuğrul Günay'ın yerine başbakana en yakın isimlerden biri olan Ömer Çelik getirildi.

Kabine değişikliği AKP'nin göstermelik bile olsa sosyal demokrat, aydın çevrelere hitap edecek bir düzenlemeye artık ihtiyacı kalmadığını gösteriyor. Hükümet bu hâliyle bir ton daha koyu bir gericilik görüntüsü veriyor. Muammer Güler'in İmralı sürecini desteklemek üzere kabineye sokulduğu düşüncesi ise sicili düşünülürse gerçekçi bir düşünce değil. Görülen o ki AKP önümüzdeki kritik döneme daha bir işçi düşmanı, daha bir saldırgan politikalarla hazırlanacak.

ABD Büyükelçiliğinde intihar eylemi

Ankara'daki ABD Büyükelçiliğinde 1 Şubat Cuma günü saat 13.00 civarında intihar eylemi yapıldı. Güvenlik görevlisi Mustafa Akarsu ve intihar eylemcisi Alişan Şanlı hayatını kaybederken, NTV muhabiri Didem Tuncay yaralandı.

Ankara Valiliğinden yapılan açıklamaya göre patlama personel giriş kapısında, X-Ray cihazının olduğu bölümde gerçekleşti.

Eylemi DHKP-C üstlendi.

AKP'nin mavi boncukları

hülya kortun

AKP, 2014'te yapılacak yerel yönetim ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerine ve 2015 genel seçimlerine en elverişli şartlarda girmek ve kazanmak için şimdiden harekete geçti. Üç seçim, özellikle de Cumhurbaşkanlığı seçimi, AKP'nin ve Erdoğan'ın siyasi geleceği açısından çok kritik. Bu seçimlerden başarıyla çıkarsa, her türlü muhalefetin defterini dürebileceğini ve bütün toplumu kendi dünya görüşüne göre dönüştürülebileceğini hesaplıyor.

Egemenlere hediye

AKP özelleştirme vurgununa, borsa soygununa son hızla devam ediyor. Boğaz köprülerini ve sekiz otoyolu, geleneksel Cumhuriyetçi büyük sermayenin en önde gelen grubu Koç Holding, yeni İslamcı büyük sermayenin yıldızı Ülker Holding ve Amerikancı İslamcı Malezya devletine ait UEM ortaklığına devretti. Suriye'ye saldıran emperyalist savaş blokunun kontrgerilla birliklerine ev sahipliği yapıyor. İran'a ve bölge ülkelerine karşı füze kalkanını Kürecik'e yerleştirdi. NATO'nun Patriot füzelerini ve 1200 emperyalist askeri Türkiye'ye yerleştiriyor.

Muhaliflere mavi boncuk

Böylece sırtını sağlama alan AKP, muhaliflerine tekrar mavi boncuk dağıtmaya başladı. Mavi boncuk dağıtmak, muhalif kesimleri kararsızlığa sürüklemeyi, onların mücadele iradesini kırmayı, saflarında kargaşa yaratmayı, hiç olmazsa bir kısmında AKP'ye karşı olumlu bir tutum değişikliği sağlamayı hedefliyor.

Kürt ulusal hareketine

AKP, KCK tutuklamaları ve sonu gelmeyen savaş politikalarıyla AKP'den iyice kopan Kürt toplumuna yeni bir açılım başlattığını ilan etti. MİT'e Öcalan'la görüşme yaptırdığını açıkladı. Ahmet Türk ile Ayla Akat Ata'nın Öcalan'la görüşmesine izin verdi. Paris'te katledilen üç Kürt kadın politikacının cenazeleri Türkiye'ye getirildi ve kitlesel törenle gömüldü. Öcalan'ın hücresine televizyon konulduğu duyuruldu.

Milliyetçi-ulusalçı çevrelere

Türk Silahlı Kuvvetleri'ni AKP'ye muhalif milliyetçi-ulusalçı kesimlerden arındırmayı amaçlayan davaların savcısı olduğunu ilan eden Başbakan Erdoğan birdenbire fikir değiştirdi. 25 Ocak 2013'te Kanal 24 televizyonuna çıkıp orduda komutan kalmadığını, morali bozuk bir ordunun terörle mücadele edemeyeceğini, kendisinin subayların tutuklanmasına karşı olduğunu söyleyiverdi. Ayrıca, Şanghay Beşlisi'ne katılmaktan söz etti. "Geçenlerde Putin'e söyledim. 'Alın bizi Şanghay Beşlisi'ne, biz de AB'ye allahısmarladık diyelim, ayrılalım oradan' dedim. Türkiye'yi bu kadar oyalamanın ne anlamı var?" dedi.

Gerçek ve hayal

AKP sendikacıları, parti ve dernek yöneticilerini, hukukçuları, öğrencileri, gazetecileri habire içeriye atıyor. Basmadığı muhalif dernek ve kuruluş, ele geçirmedikleri kamu kurumu, hapse atmadığı Kürt politikacı neredeyse kalmadı. Roboski'yi hâlâ sır perdesinin arkasında tutuyor. Operasyonları durdurmuyor. Fakat yeni bir açılım başlattığını davul zurnayla ilan ediyor.

Türkiye'yi NATO toprağı ilan etti. Amerikan füzeleriyle donattı. Sömürgeci birliklerle ve çetelerle doldurdu. Ama Şanghay İşbirliği Örgütü'ne katılmaktan söz ediyor.

Orduda neredeyse subay bırakmadı. Uzun süre işbirliği yaptığı Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'u bile içerde tutuyor. Ama subayların tutuklanmasına karşı olduğunu söylüyor.

AKP'nin icraatları somut, vadeleri soyut. Yabancı ve yerli egemenlere verdiği hediyeler birbirinden değerli, muhalefete verdiği tek hediye ise mavi boncuk. İçte ve dışta yürüttüğü savaşlar gerçek, ama barış istediği sanal. Tıklım tıklım hapishaneleri hakiki, ama tutuklamalara karşı olduğu sadece hayal.

AKP başarılı olacak mı?

AKP kendisinden uzaklaşan işbirlikçi liberal çevreleri son hamleleriyle yeniden kazandı. Açılım ilanı ile Kürt ulusal hareketinde beklentiler oluşturdu. Tutuklamalara karşı olduğu söylemi ve Şanghay Örgütü demeci, milliyetçi-ulusalçı çevrelerde kafa karışıklığı yarattı.

AKP üç kritik seçimden başarıyla çıkmak, Erdoğan "aşırı uçlar dışında her çevreyi kucaklayan ulusal önder" imajıyla başkan seçilmek istiyor. İşte bu yüzden, mavi boncuk politikasını teşhir etmek büyük önem taşıyor.

Taşeron işçisi nasıl kandırılır?

Aylardır işçi arkadaşlarımız sorar dururlar, bize kadro geliyormuş doğru mu diye. Anlatmaya çalışırız, hayır bize gelmiyor, gelmesi gerekir, mahkeme kararları uygulansa biz kadrolu işçi oluruz ama hükümet uygulamıyor diye.

Kamuda taşeron uygulaması o kadar yaygın ve sorunları üst üste birikmiş ki, bu hâliyle sürdürülmesi iktidara sürekli baş ağrısı veriyor. Konu birçok yönüyle iktidarın gündeminden çıkamıyor.

Aslında sorunun çözümü çok basit. Üniversiteler, hastaneler, belediyeler, elektrik, doğalgaz, su, karayolları ve benzer kamu kurumları için, müfettiş raporları işçilerin muvazaalı (hileli) çalıştırıldığını söylüyor. İşçilerin asıl işverenin işçisi olduğuna hükmeden onlarca mahkeme kararı var. Müfettiş raporları ve mahkeme kararları uygulandığında sorun ortadan kalkacak, işçiler kadrolu olarak şu an zaten yapmakta oldukları işleri yapmaya devam edecekler.

Şu anda taşeron işçileri ve Çalışma Bakanlığı yol ayrımında İşçiler taşeronla mahkûm edilerek aslında örgütsüzlüğe, sendikasızlığa, güvencesizliğe mahkûm edildiler, en acımasız şekilde çalıştırıldılar, yıllık izinleri gasbedildi, çalışma saatleri yasalara aykırı şekilde artırıldı. Yarından kuşkulu işçi, beğenilmezsem veya haklarımla ilgili itirazda bulunursam, tazminatsız işten atılım korkusuna itildi.

Tüm bu zorluklara rağmen işçiler, ellerinden alınmış, gasbedilmiş hakları için çok yönlü mücadele verdiler. Sendikalı oldular, bazen iş bıraktılar, bazen iş yavaşlattılar, protesto gösterileri düzenlediler, işyerlerinde inatçı direniş çadırları kurdular. Kendilerini itildikleri çaresizlikten çıkarmak için uğraş verdiler.

Bu aralıksız çabaların sonucu olarak taşeron işçileri gasbedilmiş haklarının bir kısmını, yıllık izin haklarını, haftada kırk beş saat olan çalışma süresini, fazla mesai yaparsa, ücret veya izin hakkını tekrar kullanabilir hâle geldi.

Kamuda taşeron firmaya ne iş yapar?

Taşeron firma, söz konusu iş için yılda bir defa ihaleye katılır, kazandığında yapacağı iş her ay sonu gerekli evrakları hazırlayıp hak edişini almaktan ibarettir. Hak edişini aldıktan sonra işçilere maaşlarını yatırdığında işi bitmiş olur. Öyle ki, yüzlerce, binlerce işçi çalıştırıyor görünen kocaman taşeron firmalar, bir kasa, bir masa, bir banka hesabından ibarettir. Kamu kurumundaki işin sevk ve idaresiyle hiçbir ilişkisi

olmaz, işin nasıl yürüdüğünü de bilmez.

Çalıştırdığı varsayılan işçileri tanımaz, işçiler de onu tanımaz. İşlerin yürütülmesi, kamudaki kadrolu müdürler ve yardımcılarıyla sağlanır. Halktan, işçiden, memurdan, esnaftan toplanan vergilerle oluşan kamu parasının önemli bir kısmı, bu parazit, asalak taşeronla bol keseden sunulur.

Daha birkaç gün önce, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik devlet bütçesinin yaklaşık 3'te 1'inin personel giderine ayrıldığını, bu kaynağı verimli kullanmak ve vatandaşa kaliteli hizmet sunmak için gerekli mevzuat düzenlemesini yapacaklarını söyledi. Çalışanın emeğinin tam karşılığını veren, kamu hizmetinde verimliliği esas alan, Türkiye'nin dinamizmine ayak uyduran sistemi hayata geçirmemiz lazım diye ekledi.

Bakanın söylediklerini duyunca insan, herhalde taşeron sistemi kaldırılıyor ki, emeğin karşılığı tam alınıyor diye düşünüyor. Yazık ama, Bakan böyle bir müjde vermiyor. Ve Devlet bütçesinin 3'te 1'i personel gideri derken, taşeronla bedavadan aktarılan miktarı da personele verilmiş gibi söylüyor. Personel giderlerinden sürekli olarak yakınlar, taşeronla verilen, aktarılan miktarlardan hiç söz etmezler, bütçenin yüzde kaç olduğunu merak bile etmezler.

Sadece kamu kurumlarında yarım milyonu aşkın taşeron işçisi çalışıyor, bu hâliyle sistem tıkanmış durumda. Hükümet ve Çalışma Bakanlığı da bunun farkında ve en azı vererek işçileri razı etmenin yollarını arıyor. Taşeronla müjde diye bir yıllık ihaleleri üç veya beş yıla çıkaracağını söylüyor. Kıdem tazminatını fona devredip, herkesin ulaşabileceği hâle getireceğini söylüyor. Bu ise, şimdiki miktarın yarısından daha aza karşılık geliyor.

Sendikalarımızın tavrı önemli

Taşeron işi, bu günlerde emek dünyasının en önemli gündemlerinden biri hâlinde. Sendikalı işçi sayısının bu kadar düşük olmasında, kamudaki yaygın taşeron çalışmanın payı büyük. Maden, enerji, sağlık, belediye, yol, sosyal hizmetler işçileri başta olmak üzere taşeron işçilerini üye etmiş sendikalar hızla güçlerini birleştirip, topluca haklarını aramalı, üyelerinin kadro sorununu seslendirmeliler.

Hükümet ve Çalışma Bakanlığı, acilen müfettiş raporlarını, mahkeme kararlarını uygulamalı, taşeron sistemine son vermelidir. Bu sadece taşeron işçilerinin değil, tüm emekçi halkın ve kamunun yararına olacaktır.

Ali Uğur

Direnen işçiler kazandı

1969'da faaliyete başlayan ve Şişecam'ın en eski fabrikalarından biri olan Topkapı Şişecam fabrikasında 27 Aralık günü başlayan ve 13 gün kar kış demeden eşleri ile birlikte direniş gösteren işçilerin mücadelesi zaferle sonuçlandı.

9 Ocak tarihinde patronla yapılan görüşmeler sonucunda kazanılan direniş sonrası akşam saatlerinde fabrikaya gelen Kristal-İş Sendikası yönetimi, kararı işçilere direniş yerinde açıkladı. Yapılan açıklamada 244 işçinin, tüm hakları korunarak noter huzurunda yapılacak kura ile Şişecam'a ait diğer fabrikalara yerleştirilecekleri söylendi. Fabrikada sözleşmeli olarak çalışan 35 işçinin ise Eskişehir'de kurulan yeni fabrikada işbaşı yapacakları açıklandı.

Patronun Topkapı'daki fabrikasını kapatacağı çok uzun süredir biliniyordu. Kristal-İş Sendikası kapatma kararına karşı çıkmak ve işçilerin hakkını aramak için 21 Aralık günü, yurdun birçok yerinden gelen cam işçileri ile şirketin Levent'teki plazalarının altında yaptığı basın açıklamasıyla ilk eylemini gerçekleştirdi. Açıklamasında Şişecam yönetiminin fabrikayı kapatmak istediği ama gerçek olanın fabrikanın 3 katı üretim kapasitesine sahip olan Eskişehir'de kurulan yeni fabrikaya taşınacağı söylendi. Hükümet bir fabrika bir ilden başka bir ile taşınıyorsa mevcut işçilerini de yeni faaliyet göstereceği yere götürmesi gerekiyordu.

Şişecam yönetimi hem sendikalı çalışan işçileri uzaklaştırmak, hem de yeni kuracağı Eskişehir fabrikasında asgari ücretle işçi çalıştırmak istiyordu. Ayrıca yeni işçi almayı istemesinin sebeplerinden birisi de AKP iktidarının çıkarmış olduğu genç ve kadın işçi teşvik istihdamından faydalanmaktı. Yeni teşvik istihdamında 29 yaşına kadar olan genç işçilerin, sigorta primlerini 5 yıl boyunca devlet işçilerden kesilerek oluşturulan İşsizlik Sigortası Fonu'ndan ödeyecek. Bu şekilde Şişecam yeni kuracağı fabrikada çoğunluğu 29 yaşına kadar olan genç işçi çalıştıracak ve sigorta primi ödemekten de kurtulacaktı.

5 Ocak: Direnişteki dönüm noktası

Direnişin 9. gününde işçiler polis ablukası ile karşı karşıya kaldılar. Sabaha karşı fabrika önüne panzerleriyle birlikte gelen yaklaşık 2 bin kadar polis, direnişi bir oldu bittiye getirerek kırmak ve dağıtmak için gönderilmişlerdi. Ancak olaylar bekledikleri gibi gerçekleşmedi. Polisin ablukası üzerine fabrikanın bacalarına, çatılarına çıkarak kararlarından vazgeçmeyeceklerini gösteren işçiler, polis ablukasını kırdılar ve direnişlerine daha büyük umutlarla devam ettiler.

Geçmişinde mücadele ruhu var

Onurlu Şişecam işçilerinin bu kazanımı ilk değil. Şişecam işçilerinin tarihinde önemli eylemler ve grevler var. 1966 Paşabahçe Grevi'nde 2400 işçi ücret ve iş güvenliği için greve çıkmıştı. 1971'de Paşabahçe ve Çayırova fabrikalarında 58 gün süren bir grev yapmışlardı. 12 Eylül'den az bir zaman önce başlayan ve 120 gün süren grev darbeyle birlikte zorla sona erdirilmişti. En büyük ve en etkili olan direniş Paşabahçe Cam'da tüm Beykoz'un direnmesiyle gerçekleştirilmişti. 584 işçiyi işten çıkararak patron, Paşabahçe Cam işçilerinin tam 21 gün 21 gece süren direnişinden sonra işçilere tekrar işbaşı yaptırmak zorunda kalmıştı.

Sınıf hareketine katacağı çok şey var

2013 yılının hemen başında Şişecam işçilerinin kazanmış oldukları bu zafer, işçi sınıfına umut ışığı oldu. Şişecam işçileri önce birleşmeyi sonra sendikalaşmayı ve son olarak da direnmeyi başardığı için bu kazanımı elde etti. Sendikasız, güvencesiz ve kötü koşullarda çalışan birçok işçiye örnek olması gereken bir mücadele ağı ördü. Bu mücadeledeki örgütlülüğü, kararlılığı ve sabrı gösterecek her işçi öyle ya da böyle kazanım elde edecektir.

Emeğiyle geçinen ve ürettiği ürüne alın terini katan her işçi sermayedarlar karşısında hakkı olanı istemeyi ve bunun için mücadele etmeyi başardığı sürece bu devran böyle gitmeyecek.

Kozlu'da fatura işçilere kesildi

Arka arkaya yaşanan felaketlerin ardından Türkiye Taşkömürü Kurumu TTK Genel Müdürlüğü tarafından akıllara durgunluk verecek, yüksek zihinsel kapasite ürünü bir genelge yayınlandı. 9 Ocak 2013'te yayınlanan genelge maden kazalarının suçlularının da hükümet tarafından bulunduğunu ortaya koyuyor.

Genelgenin neresinden tutalım bilemiyoruz ama 697 sayılı genelge yoruma gerek kalmadan kendisini açıklıyor:

“Özellikle yeraltında yürütülen işlerin tehlike oranı yüksek olduğundan, buralarda küçük bir dikkatsizliğin bile onarılmaz hasarlara, can ve mal kayıplarına neden olabileceği dikkate alındığında; icralık duruma düşen işçilerin akıllarının sürekli iş harici konularla meşgul olması ve konsantrasyon problemi yaşmalarının muhtemel bulunması nedenlerinden

dolayı işlerini dikkatli yapamama olasılığı bulunmakta, kendilerinin ve yanında çalışanların sağlığı ve iş güvenliği açısından büyük risk oluşturmakta, dolayısıyla iş verimini olumsuz yönde etkilemektedir.”

Söylenecek söz kalmıyor. AKP zihniyetinin işçilere, emeğiyle geçinenlere bakışını, yine kendilerinden iyi kimsenin gösteremeyeceği de ortada.

Madenciler “Emeğe Saygı Mitingi” ile cevap verdi

İşçiler ise bu genelgeye ve ölümlere tepkilerini 27 Ocak'ta sendikaları Genel Maden-İş Sendikası GMİS öncülüğünde büyük bir mitingle gösterdi. Emek dostu siyasi partiler ve kurumların desteklediği mitingde çeşitli işkollarından işçiler de sendikaları ile birlikte destek oldu. Zonguldak'ta alanlara sığmayan işçiler ölümlerin sebebinin taşeronlaşma olduğunu vurgulayan sloganlar attı. “Güzel ölmek istemiyoruz!” diye haykıran işçiler TTK'nın akıl dışı genelgesini de protesto ettiler.

Not: TTK 697 sayılı genelgeyi, gelen tepkiler üzerine, yürürlükten kaldırdı. Yerine bu genelgenin yanlış anlaşılmasına dair 701 sayılı genelgeyi koydu. Bu genelgeyi merak edenler aşağıdaki adresten okuyabilirler.

<http://www.taskomuru.gov.tr/index.php?page=sayfagoster&id=193>

Yeni istatistiklerle işçiler mağdur ediliyor

6356 sayılı “sendikalar ve toplu iş sözleşmesi kanunu” kapsamında işkollarında çalışan işçi sayıları ve bu işkollarında faaliyet yürüten sendikaların üye sayıları Ocak ayında açıklandı. Bugüne kadar çalışan işçi sayısı ve sendikalı işçi sayısı tartışılırdı. Mevcut verilerin yanlış olduğu ve gerçeği yansıtmadığı sendikal dünya tarafından da bilinmekteydi.

Son yetki döneminde Bakanlık yetkililerinin açıkladığı istatistiklere göre Türkiye'de çalışan işçi sayısı 5 milyon 434 bin, sendikalı işçi sayısı da 3 milyon 205 bin olarak belirtilmişti. Yeni sistemde artık veriler doğrudan SGK verileri baz alınarak belirlendiğinde, Türkiye'de işçi sayısının 2 kat artarak 10 milyon 884 bine çıktığı, buna karşı sendikalı işçi sayısının da yüzde 60 düşerek 1 milyon olduğu görüldü. Daha önce Türkiye'de sendikalaşma oranı bakanlık verilerine göre yüzde 60 iken yeni sistemle beraber yüzde 10'a düşürülmüş oldu.

6356 sayılı yasaya göre işkolu barajı da kademeli bir şekilde hayata geçirilecek. Buna göre 15 Eylül 2012'ye kadar Ekonomik ve Sosyal Konsey'e üye olan konfederasyonlara bağlı sendikalarda Temmuz 2016'ya kadar baraj yüzde 1 olarak belirlenirken Temmuz 2018'e kadar da yüzde 2 olarak belirlendi. Bağımsız sendikalar için ise doğrudan yüzde 3 barajı geçerli.

Yeni verilerle birlikte 3 konfederasyonda üye sendikalardan barajı aşamayanlar oldu. Yeni verilere göre 92 sendikadan 43'ü barajı aşabilirken 49 sendika barajın altında kaldı. Türk-İş üyesi 33 sendikadan 3'ü baraj altında kalırken DİSK üyesi 15 sendikadan sadece 4 sendika barajı aşabildi, geri kalan 11 sendika baraj altında kalarak toplu sözleşme hakkından mahrum bırakıldı. Yasa öncesinde 52 sendika toplu sözleşme yaparken yeni yasayla beraber toplu sözleşme yapabilen sendika sayısı da 43'e düşmüş oldu.

Dediğimiz gibi şimdiye kadar kullanılan verilerin yanlışlığı bilinmekteydi ancak yeni sistemde de bilinçli yanlışlıklar devam etmekte. Somut örnek olarak Dev Sağlık-İş 14000 üyesinin olduğunu beyan ederken bakanlık verilerinde 1260 üyesi gösterildi. Bakanlık tarafından yapılan açıklamada taşeron sistemden dolayı işçi, sağlık sektöründe çalışsa da taşeron firma kayıtlarda farklı bir işkolunda gözükmüyorsa o işçi sendikanın üyesi olarak gösterilmiyor. Taşeronlaşmanın iş hayatının her alanına nüfuz etmiş olduğu bir dönemde taşeron işçilerin işkolu labirentine sokularak kaybedilmek istendiği de ortada. Tek başına bu örnek bile yeni yasanın sendika düşmanı yönünü anlamaya yetiyor.

İşçi sınıfı barajlara sığmaz

Önümüzdeki süreç sendikal dünya açısından önem arz ediyor. Barajın altında kalan ya da barajı kıl payı geçen sendikalar açısından örgütlenmeyi artırmak, yeni işçi yataklarında yeni örgütlenme hamleleri yapmak hayati önem taşıyor. Düne kadar yaptığı toplu sözleşme ile yetinen sendikalar için tehlike çanları çalmaya başladı. Tabana yayılan bir sendikal anlayışın hayata geçirilmesi, sınıf ve kitle sendikacılığının temel alan bir perspektiften sendikal mücadelenin yürütülmesi için önümüzde yeterli olanak mevcut. Tüm olumsuzluklara rağmen işçi sınıfı mücadelesinin en önemli ayaklarından olan sendikaların siyasal yaşama damga vuracağı yeni günlerin yaratılması ilericiler için işçilerin elinde.

İşkolu	Sendikalaşma oranı
İnşaat	yüzde 2,3
Sağlık - Sosyal Hizmetler	yüzde 2,5
Gazetecilik - Basın Yayın	yüzde 3,6
Büro	yüzde 4,3
Eğlence - Konaklama	yüzde 4,4
Tasimacılık	yüzde 5,7
Kağıt - Ağaç	yüzde 6,5
Deniz - Gemi - Liman	yüzde 6,9
Petro - Kimya	yüzde 7,5
Tekstil	yüzde 8,6
Savunma - Güvenlik	yüzde 12,2
Gıda	yüzde 13,4
Metal	yüzde 15,1
Cimento - Toprak - Cam	yüzde 16,7
Maden	yüzde 19,2
Enerji	yüzde 19,8
Genel Hizmetler	yüzde 20,5
Banka	yüzde 22,8
İletişim	yüzde 23,7
Tarım	yüzde 28,0
Toplam	yüzde 9,2

Futbolda sendika tartışması!

Galatasaray Spor Kulübü yöneticilerinden Adnan Öztürk sendikalaşma istedi ancak sadece futbolda. Spor Emekçileri Sendikası Spor-Sen konuya ilişkin açıklamalarda bulundu.

Adnan Öztürk'ün açıklaması ilk duyduğunuzda insanı heyecanlandırıyor. Ancak ayrıntıları okuyunca futbol terimiyle “bu da mı gol değil be” diyoruz. Çünkü sporda sendikalaşma yıllardır umut ettiğimiz ancak gerçekleşmeyen bir olay. Öztürk kısacası şunu söylüyor: “Sendika olabilir ancak sadece futbolda. Futbolcular ayrı, antrenörler ayrı, kulüp çalışanları ayrı sözleşmeler yapar.”

Öztürk'ün açıklamalarıyla ilgili, sitesinden bir yazı yayınlayan Spor-Sen, büyük kulüp yöneticilerinin ağızlarına sendika kelimesini almasını bile olumlu bulmakla birlikte ciddi bir şekilde de eleştirdi.

Spor-Sen şöyle dedi: “Sporda sendikaların son birkaç yıldır yeniden tartışılıyor olmasının anlamlı olduğunu düşünüyoruz. Özellikle, taraftar sayısı fazlaca olan kulüp yöneticilerinin sendika konusunu kamuoyu önünde dillendirmelerinin önemini de küçümsemiyoruz... Başkanın sendikayı sadece futbol branşı ile sınırlamış olmasını ise anlamıyoruz. Sınırlı kulüplerin birden fazla dalda takımları olduğu unutulmuş gözüküyor. Türkiye'de spor sektörünün tamamına dönük bir bakış açısı ya da politika oluşturulmadığı sürece sorun büyümeye devam edecektir. Başkanın tüm olumlu açıklamalarına rağmen sporu kurtarmak yerine, futbolu kurtarma tuzağına düştüğünü sanıyoruz. Çünkü ülkemizde spor daha çok futbol üzerinden tanımlanmaktadır. Oysa birçok spor dalında yeterince olanak sunulmadığı hâlde ciddi başarıların elde edildiğini unutmamalıyız. Sadece futbolun sorunları üzerinden yürüyecek bir tartışma ‘skandal, kaos ve kavga ortamından’ kurtulmamıza hizmet etmeyecektir. Başkanın sendikayı tarif ederken vurgu yaptığı ayrı yapılanmaları ise hiç anlamıyoruz. Eğer, bu sendika kulüplerle masaya oturup toplu iş sözleşmesi imzalayacaksa tek kulüp patronuna karşı neden ayrı sendikalar oluşturuluyor çözemedik. Yoksa yine futbolcuları mı kurtarıyoruz? Sanırım başkanın yeni çıkan ‘Toplu İş İlişkileri Yasası’ndan haberi yok. Diyelim ki antrenörler ayrı, çalışanlar ayrı örgütlendi, 3-4 antrenör veya 10-15 çalışan kulüp patronunun karşısına çıkıp sözleşme talep edecek. Bırakın bu örgütlenmenin doğruluğunu/yanlışlığını, var olan yasaya göre mümkün değil. İşyerinde çoğunluk nasıl oluşturulacak, işkolu barajı nasıl aşılacak, belirsiz. Yani baştan, kulüp emekçilerinin birliği parçalanmış oluyor. Açıkçası biz bu tür bir örgütlenmeye olsa olsa meslek birliği deriz. Biz, sendika denilince emekçilerin sınıf çıkarlarını koruyan örgütlenme anlıyoruz.”

Eğer sporda sendika kurulacaksa bu futboldan ve futboldan ibaret olmamalıdır. Öztürk'ün de yöneticisi olduğu Galatasaray Spor Kulübü'nün tam 11 branştan sporcusu ve çalışanı bulunmaktadır. Eğer sendikalaşmak istiyorsanız bu sadece futbola olacak iş değildir. Çünkü spor futboldan ibaret değildir. Yine Galatasaray Spor Kulübü'nden örnek vermek gerekirse tekerlekli basketbol takımı üst üste 4 kez dünya şampiyonu oldu. Bu büyük başarı belki sadece 1-2 saat konuşuldu ve unutuldu. Sendika profesyonel ya da amatör antrenör, masör, malzemeci yani tüm spor emekçilerinin hakkıdır.

Latin Amerika halklarının yanındayız

Latin Amerika ve Karayip ülkelerini bir araya getiren ve 2011 yılı sonunda kurulan Latin Amerika ve Karayip Devletleri Topluluğu CELAC zirvesi 26-27 Ocak 2013'te Şili'nin başkenti Santiago'da yapıldı. Toplantıya Küba'dan Arjantin'e, Bolivya'dan Venezuela'ya birçok ülke lideri katıldı.

ABD emperyalizminin gemi aızıya aldığı bugünlerde yapılan toplantının önemi büyük. Çünkü toplantıya katılan birçok lider, bir taraftan ABD'nin yıllardır Küba'ya uyguladığı ambargoyu kınarken diğer taraftan da Ortadoğu ve Afrika'daki Batı saldırganlığının, sömürgeciliğin sona ermesini istedi. CELAC liderleri birliğin yıllardır ABD'ye direnen Küba'ya desteğini sürdüreceğini belirtti.

Küba'da kanser tedavisi gören Venezuela Devlet Başkanı Hugo Chavez de toplantıya bir mesaj gönderdi. Hugo Chavez'in gönderdiği mektubu Venezuela Devlet Başkanı yardımcısı Nicolas Maduro okudu. Chavez mektubunda CELAC ülkelerini, yıllardır devrimci Küba'ya karşı ABD tarafından yürütülen amansız ab-

lukaya karşı Küba'yı desteklemeye, yine saldırgan İngiltere'nin sömürgeleştirmeye çalıştığı ve İngilizlerin "Falkland Adaları" dediği "Malvinas Adaları" konusunda da Arjantin'e destek vermeye çağırdı. Chavez bütün dünyada savaş davulları çalmaya başladığı şu sıralarda Latin Amerika ve Karayip ülkelerinin bu örnek birliğinin önemli olduğunu belirtti.

Toplantı'da ABD'nin hâkim olduğu Amerika Devletleri Örgütü OAS'a karşı oluşturulan CELAC'ın bölgedeki birçok ülkeyi ABD'ye karşı bir araya getirdiğini ve bölge halkının haklarının korunmasında önemli bir rol oynadığını ve oynamaya devam edeceğini vurgulandı.

Portekiz'de öğretmenler sokakta

Avrupa'da yaşanan ekonomik krizin faturası emekçilere çıkartılmaya devam ediliyor. Sermaye ile ortak hareket eden Portekiz hükümeti de faturayı emekçilere çıkarmaya çalışıyor.

Portekiz hükümeti yaşanan krizi, eğitim ve sağlık alanında çalışan emekçilere faturalamak için geçen ay harekete geçti. Portekiz Meclis komisyonundan geçirilen, eğitime ayrılan bütçeden 1,3 milyon doların kesilmesi birçok öğretmeni mağdur etti. Kamuda çalışan sağlık ve eğitim emekçilerinin maaşlarında 250 Avro, sosyal güvencelerinde ise 80 avroluk kesintiler yapıldı. Meclis komisyonunun, bunun da ötesinde, gelecek günlerde birçok eğitim emekçisini işsiz bırakma gibi bir planı da mevcut.

Hükümetin planları arasında yaklaşık 50 bin öğretmenin işine son verilmesi var. Durum böyle olunca da öğretmenler açısında eylem elbetteki kaçınılmaz. Binlerce öğretmen hakları için, hükümetin eğitim ve sağlık alanındaki politikalarına karşı 26 Ocak 2013 tarihinde Lizbon kentinin sokaklarında taleplerini haykırdı.

26 Ocak günü Lizbon sokaklarını dolduran öğretmenler hükümetin kemer sıkma planlarına karşı bir kampanya yürütüyor. Sendikaların da yoğun destek verdiği eylemde hükümetin devlet okullarını özelleştirmeyi planladığını vurgulayan eğitimciler, yaptıkları açıklamalarla kemer sıkma politikalarına karşı sokakları doldurmaya devam edeceklerini belirttiler.

Rusya özelleştiriyor: İşsizlik ve yoksulluk artıyor

Dünyanın bir numaralı zenginlerinin toplandığı İsviçre'nin Davos kentinde konuşan Rusya Başbakanı Dimitri Medvedev, Rusya'da yoksulluğu ve sefaleti yayacak liberal politikalara devam edeceklerini açıkladı.

Medvedev 2013 yılında ülkede birçok kamu kuruluşunu özelleştirmeyi planladıklarını açıkladı.

Rusya Başbakanı Medvedev, 23 Ocak 2013'te Davos'ta yaptığı basın açıklamasında Rusya'nın en büyük kamu bankası VTB'nin 2013 yılı içerisinde

Haydi Meksika işçisiyle dayanışmaya

Meksika sendikal hak ihlallerinin en çok yaşandığı ülkelerden birisi. Metalden madencilere, camdan hizmet sektöründekilere bütün sendikalar yıllardır sağcı gerici hükümetlerin saldırısı altında eziliyor.

Sağcı hükümet tüm uluslararası ve ulusal sendikaların baskılarına rağmen ülkedeki sendikaların taleplerini yerine getirmiyor. Sendikal hareket; ülkenin İLO'ya şikayet edilmesine de konu olan "koruma sözleşmeleri"ne son verilmesini istiyor. Koruma sözleşmeleri Meksika'ya özgü bir uygulama. İşyerinde kendi adamlarından oluşan bir sendika kuran patron böylece hükümete işyerinde sendika olduğunu bildiriyor. Yasadan kaynaklı olarak bu durum sorgulanamıyor. Bu konuda işverenin beyanı esas alındığından bazı durumlarda sarı da olsa bir sendikanın var olup olmadığı dahi bilinmiyor. Ve böylece işyerinde patron saltanatı sürüyor.

Sendikaların bir diğer şikayeti ise Pasta de Conchos madeninde göçük altında kalan işçilere henüz ulaşılamamış olması. 19 Şubat 2006 tarihinde Meksika'da bulunan Pasta de Conchos madeninde meydana gelen patlamada 65 işçi hayatını kaybetmiş, bu işçilerden 63'ü göçük altında

kalmıştı. Bu işçilerin 63'ünün cesetlerine hâlâ ulaşılmadı. Bu konuda hükümet de, işveren de çalışmalara son vermiş durumda. Yani göçük altında kalan işçilerin ailelerine işçilerin ölüsü bile verilmedi. Sendikalar bu acımasızlığa bir son verilmesini ve göçük altındaki onlarca işçiye yıllar sonra da olsa ulaşılmasını talep ediyor.

Meksika'da geçen yıl kabul edilen iş yasasındaki reformla birlikte sendikalar üzerindeki baskı arttı. Taşeron yaygınlaştı. Örgütlenme önündeki engeller daha da yaygınlaştı. Sendikaların bir diğer talebi de bu yasakçı iş yasasına son verilmesi.

İşte bu yüzden Şubat ayının ikinci yarısında, 18-24 Şubat 2013 tarihlerinde, Meksika'daki, Latin Amerika'daki ve genel olarak dünyadaki sendikalar Meksika'daki sendikal yasaklara son verilmesi, Pasta de Conchos madeninde adaletin sağlanması için sokaklara dökülecek.

İLO: Dünyada işsizlik artıyor

Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun 22 Ocak 2013 tarihinde yayınladığı "İLO Küresel İstihdam Trendleri 2013" raporu bütün dünyada işsizliğin artmakta olduğunu açık bir şekilde ortaya koydu.

Bu yıl Ocak ayının son haftasında dünya kodamanlarının hükümetlerle bir araya geldiği "Dünya Ekonomik Forumu"na küresel düzeyde emeğin temsilcileri de katılarak taleplerini ilettiler. Patronların gündeminde kârlarına kâr katmak varken, emeğin gündemi yeni istihdam yaratılarak işsizliğe çözüm bulunması ve eşitsizliğin ortadan kaldırılmasıydı.

Konu ile ilgili bir açıklama yapan Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri Sharan Burrow: "Bir taraftan işsizlik artarken diğer taraftan toplantıya katılan uluslara-

rası sermaye çevreleri ve hükümetlerin eski politikaları sürdürmek için direkttiklerini belirtti." Burrow, politikacıların uygulanan ekonomik politikaların artık çöktüğünü, krize cevap olmadığını anlamaları gerektiğini belirtti.

İLO'nun raporuna göre 197 milyon işçi 2012 yılını işsiz geçirdi, 5.3 milyon işçinin ise 2013 yılında işini kaybedeceği tahmin ediliyor. Yine rapora göre işsizlerin 74 milyonu genç. Dolayısıyla küresel adaletsizliğin yükünü gençlik omuzluyor.

Elbetteki bunlar İLO'ya bildirilenler. Bir de hiç kayda geçmeyen dünyanın bir köşesinde karın tokluğuna kölece çalıştırılan ya da yıllardır iş aramasına rağmen adı işsizler kaydına hiç geçmemiş olanlar var. Bu işçilerin kaydını tutan bile yok.

özelleştirileceğini açıklarken ülkedeki en büyük petrol şirketlerinden Bashneft yönetimi de şirketi sendikasıylaştırmak için toplu sözleşme görüşmelerini erteliyordu.

Medvedev, Bloomer TV'ye yaptığı açıklamada yine ülkenin en büyük gemicilik şirketi OAO Sovcomflot'un 2013 yılında özelleştirme listesinde olduğunu belirtti. Medvedev, bu iki kamu şirketinin yanında başka

kamu firmalarının da 2013 yılında özelleştirmeler listesinde yer aldığını belirterek, 2013 yılı özelleştirmelerinin 2012 yılı özelleştirmelerini aşacağını açıkladı.

Rusya'da geçen yıl birçok işçi işten atılmış, hayat pahalılığı artmış, zenginler ile yoksullar arasındaki gelir farkı daha da aralanmıştı. Medvedev ve Rus oligarşisi Rusya'da kapitalizmi inşa etme yolunda hızla ilerliyor.

Mali'ye emperyalist saldırı

Batı'nın sicili kabarık sömürgecilerinden Fransa 11 Ocak 2013 tarihinde Mali'nin kuzeyindeki isyancı silahlı güçleri bombalama bahanesiyle ülkeye müdahale etti.

Afrika Kıtası'nın batısında yer alan ve yaklaşık 15 milyon nüfuslu Mali, altın ve uranyum kaynakları ve bulunduğu konum dolayısıyla Batılı sömürgecilerin iştahını kabartıyor. Uzun zaman Fransa sömürgeci olan ülke, 1960'ta özgürlüğünü kazanmıştı.

Bugün Batılı sömürgeciler çeşitli bahanelerle ülkeyi yeniden işgal ederek eski sömürgecilik dönemine geri dönmeye çalışıyor. Bu sömürgecilerin başında da Fransa var. Fransa önce Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden 20 Aralık 2012 tarihinde Mali'ye acil olarak müdahale etme onayı aldı. Kararın amacı, Mart 2012'de ülkenin kuzeyinin isyancı güçlerin eline geçmesi ve ülkenin ikiye bölünmesine müdahale edilmesiydi.

Basında yer alan haberlere göre ülkedeki isyancı güçler ise Arap ve Afrikalılardan oluşan göçebe toplum Tuaregler ve içinde El Kaide ile bağlantılı grupların olduğu Batı Afrika Birlik ve Cihad Hareketi'nden oluşuyor. Aslında zamanında emperyalistlerin bölgede toplumsal hareketleri boğmak için eğittiği gerici güçler olarak da tanımlanabilir.

Fransa, bu isyancı güçlerin ülkenin önemli kentlerini kuzeyden güneye doğru bir bir ele geçirmesinin ardından Mali'ye müdahale kararı aldı. Sömürgeci güçler ile isyancı güçler arasındaki çatışmalarda yüzlerce kişinin öldüğü haberleri geliyor.

Mali'deki mevcut iktidar Fransa yanlısı ve Fransızlarla işbirliği içinde hareket ediyor. Eğer ülkenin kuzeyindeki yoksul bölgelerde konuşlanan isyancı güçler iktidarı alırsa Fransa'nın Afrika'daki çıkarları da zarar görecek.

İsyancı güçlere karşı Mali'ye asker gönderen tek ülke Fransa değil, ABD de Afrika kıtasındaki hegemonyasının devamı için Fransa'ya destek oluyor. Bir zamanlar halk hareketlerine karşı, bu bölgelerde gerici çeteleri eğitenlerin başı şimdilerde sömürgecilerin çıkarları için çalışmayı reddeden bu çetelerle dertte diyebiliriz.

İsrail'de seçimler yapıldı

Ortadoğu'nun suç sicili en kabarık ülkelerinden İsrail, 22 Ocak 2013 tarihinde seçime gitti.

Seçimin galibi 31 sandalye kazanan sağcı Likud-Beiteinu oldu. Merkez solda yer alan Yesh Atid partisi 19 sandalye kazanarak seçimin ikincisi oldu. Yine merkez solda yer alan İşçi Partisi seçimlerde 15 milletvekili çıkararak üçüncü oldu. Merkez sağda yer alan Habayit Hayehudi partisi 12 milletvekili ile seçimin dördüncüsü olurken, aşırı sağcı Şas partisi 11 milletvekili çıkararak seçimin beşincisi oldu. Yine aşırı sağda yer alan Birleşik Torah Yahudi Partisi 7 mil-

letvekili çıkararak seçimin altıncısı oldu. Merkez solda yer alan Meretz ve Hatnuah 6'şar milletvekili çıkarabildiler. Merkez sağın bir diğer partisi Kadima sadece 2 milletvekili çıkarırken, Arap partilerinden Birleşik Arap Listesi Ta Al 4, Balad 3, Hadash 4 milletvekili çıkardı.

Seçimlerde özellikle sosyal adaletsizliğe ve işsizliğe karşı söylemleri öne çıkaran partiler oylarını arttırdı.

Seçim sonuçları ülkede sağ iktidarların hâkimiyetinin devam edeceğini ve İsrail'in bölgedeki saldırgan politikalarını sürdürüleceği anlamına geliyor.

Zenginlerin Davos toplantısı

Her yıl Ocak ayında İsviçre Davos'ta, Dünya Ekonomik Forumu adı altında uluslararası sermaye çevreleri ve hükümetler bir araya geliyor.

Özelleştirme ve liberalleşmeyi esas alan zirve, sermayeden yana politikacıların, uluslararası iş ve finans çevreleri yöneticilerinin, medya kuruluşları temsilcilerinin, akademisyenlerin de katıldığı 100'ü aşkın ülkeden yaklaşık 2500 temsilciyle bu yıl

23-27 Ocak 2013 tarihlerinde yapıldı.

Davos'taki 43. yıl toplantısında Türkiye'yi bu yıl Başbakan yardımcısı Ali Babacan, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin ve Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu temsil etti. Babacan konuşmasında ekonomiye güven sağladıklarını, son 3 yılda büyümeyi özel sektör eliyle gerçekleştirdiklerini, büyük altyapı hazırlıklarında yap-işlet-devret modelini tercih ettiklerini açıkladı.

Ali Babacan ülkedeki yoksulluktan, işsizlikten, sefaletten hiç bahsetmedi. Sendikalaştıkları için işten atılan işçiden, iflas eden esnaftan, aldığı maaşla geçinemeyen memurdan, açıkl sınırının altında olan asgari ücretten hiç mi hiç bahsetmedi.

Mısır'da halk sokakları bırakmıyor

Dönemin devlet başkanı Enver Sedat'ın uyguladığı kemer sıkma politikalarını protesto etmek için Mısır halkı, 18-19 Ocak 1977'de ülke tarihinin en önemli eylemlerinden birini yapmıştı. Ekmek için ayaklanmıştı. Ülkenin birçok büyük şehrinde eylemler yapılmış, protesto gösterileri ve mitingler düzenlenmişti.

Günümüzden 36 yıl önce temel tüketim mallarında hükümet desteğinin kaldırılmasını, açlığı, yoksulluğu, sefaleti protesto eden Mısır halkı yine aynı talepler için sokaklardaydı. İki yıl önce gerçekleştirdikleri halk devrimi, sömürgecilerin de desteği ile işbirlikçi Müslüman Kardeşler tarafından bastırıldı.

Ancak 25 Ocak 2011 halk devriminin yıldönümünde sokakları dolduranlar, halk devrimin kazanımlarını yok etmeyi hedefleyen Müslüman Kardeşlere karşı direnişini sürdürüyor. 24 Ocak 2013 sa-

bah saatlerinde başlayan çatışmalar Tahrir meydanı çevresinde akşam saatlerinde de devam etti. Polis abluka altına aldığı göstericilerin önünü kesmeye çalıştı ancak başarısız oldu. Devrimin yıldönümüne doğru başlayan eylemlerde Mısır Kiliseleri Mursi'nin ulusal diyalogunu kabul etmediğini açıkladı. İsmailiye'yi ziyaret etmek isteyen Mursi protesto edildi. Demiryolu 6 Nisan Gençlik Hareketi üyesi işçiler tarafından kapatıldı.

Halk devriminin ikinci yıldönümü 25 Ocak tarihi geldiğindeyse yine binlerce insan Tahrir Meydanı'na çıktı. Ülkenin birçok şehrinde sokakları doldurdu. Mısır'da hayat durdu. Birçok il ve ilçede güvenlik güçleri zorba yönetime karşı protesto gösterileri düzenleyen halka saldırdı. Ancak Mısır halkı kendi elleri ile yıllardırilmek ördüğü devrimi zorbalara bırakmama kararlı. Bunun için de sokakları dolduruyor, mitingler yapıyor, etkinlikler düzenliyor.

İsrail Suriye'ye saldırdı

Suriye'nin başkenti Şam yakınlarında bulunan bir askerî araştırma tesisi 30 Ocak günü İsrail uçakları tarafından gerçekleştirilen saldırı ile vuruldu. Saldırıda 2 kişi ölüren 5 kişi de yaralandı. Saldırıya uğrayan tesis binaları da ağır hasar gördü.

Uluslararası ajanslar saldırının hemen ardından Suriye'nin Lübnan Hizbullah'ına silah gönderdiği bir konvoyun İsrail tarafından vurulduğunu duyururken Suriye ordusu yayınladığı resmî açıklamayla haberleri yalanladı. Vurulanın askerî tesis olduğunu duyurdu.

Saldırı Rusya, Çin, İran, Mısır ve Irak hükümetleri ile FKÖ'nün Şam temsilciliği de dahil birçok Filistin direniş örgütü ve Hizbullah tarafından kınandı. İsrail sorumsuz davranmakla, egemen bir devlete kabul edilemez bir saldırı gerçekleştirmekle eleştirildi. ABD ise ajanslar tarafından yayılan yalan habere dayanarak Suriye'yi Hizbullah'a silah taşıması için uyardı.

Suriye konuyla ilgili olarak BM Genel Sekreterliğine ve Güvenlik Konseyine iki eş mektup göndererek İsrail'in açık bir şekilde kınanmasını istedi. Bölgede yaşanacak sıkıntılardan İsrail'i ve onu BM Güvenlik Konseyi'nde destekleyenlerin sorumlu olacağını hatırlattı.

Türkiye Hükümeti ise gizli mütefiki İsrail'in saldırısından sonra hiçbir şey yaşanmamış gibi sessiz kalarak suçunu örtmeye çalışıyor.

“Ya birlikte olacağız,

ya da birlikte boyun eğeceğiz”

Kristal-İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş'la Topkapı Şişecam fabrikasında zaferle sonuçlanan direnişleri üzerine konuştuk.

Çetintaş, kazanılan zaferde birlikte mücadele etmenin önemini vurguladı.

yenidünya: Bilal Bey sizi sendikal alandaki mücadele içerisindeki durumunuzdan tanıyoruz ama okurlarımız için kısaca kendinizi tanıtabilir misiniz?

Bilal Çetintaş: Kristal-İş Sendikası'nın Genel Başkanı'yım. 1988'de Kırklareli Cam'da baş temsilci olarak sendikanın içinde aktif göreve başladım. Sonra Trakya'da 2 dönem şube başkanlığı yaptım. 3. dönemde 2004 yılının Ağustos ayında yapılan Kristal-İş Sendikası genel kurulunda genel başkan seçildim. 30 Eylül'de yaptığımız kongreden sonra da 3. dönem genel başkanlığıma devam ediyorum.

Bu dönem de bize göreve devam dediler, devam ediyoruz. Seçilir seçilmez de başımıza Topkapı olayı (zaten biliniyordu) geldi. Onu da çözdük. Bundan sonra da bütün sorunları masada ama masada olmuyorsa da alanlarda çözmeye çaba göstereceğiz.

yenidünya: Bahsettiğiniz gibi Şişecam'a ait Topkapı'daki cam fabrikasında işçilerin çalışma hakkı için başlattığınız mücadele 13. gününde zaferle sonuçlandı ve yeni yıla umutla başlamamıza yol açtı. Direniş kararını vermenize yol açan süreci kısaca anlatabilir misiniz?

Bilal Çetintaş: 30 Kasım'da bu fabrikanın kapanacağı ilan edildi. Daha önce de belliydi ama 30 Kasım'da asılan ilanda 31 Aralık'ta fabrikanın kapanacağı, bütün işçilerin haklarının, kıdem tazminatlarının 2013'e göre verileceği söylendi. Ama tabii diğer fabrikalara hangi işçilerin gideceği, dağılımları belli değildi. Fabrika kapanırken geçmişte de olduğu gibi kendi isteğiyle teşvikle ayrılmak isteyenler vardı. Bu teşvik de kıdem ve ihbar tazminatının dışında emekliliğine 1 yıl kalanlara yüzde 14, 2 yıl

kalanlara yüzde 18, 3 yıl kalanlara yüzde 20 ve 3 yıldan fazla kalanlara yüzde 25'ti daha önce. Bu, yüzde 26 olarak ilan edildi.

Bu süreçte 135 işçi ayrıldı. 31 kişiyi de beyaz yakalı yaptılar. Fabrikada toplam 420 kişi çalışıyordu. Bu çalışanların 50'si sözleşmeli işçi arkadaşlarımızdı, teşvikle gidenlerden sonra yaklaşık 200 işçi kalmıştı. Bizim işverenle bu süreç içerisinde yaptığımız görüşmelerde işveren, işçilerin bir kısmını ambalaj grubunun Eskişehir'de yeni açılan fabrikasına taşımayı önerdi. Bizim Şişecam'da 4 grup var. Ambalaj grubu, cam ev eşyası, düz cam, bir de kimyasallar. Topkapı, ambalaj grubuna bağlı şişe fabrikası. İşveren, Eskişehir, Yenişehir ve Mersin'de olan ambalaj fabrikalarına da bir kısmını asgari ücretle önerdi.

Tabii biz sıkıntılarımızı, taleplerimizi söyledik. Mesela işveren 200 işçinin 100'ünü diğer fabrikalara dağıtmayı, geri kalan işçilerin teşvikle işten ayrılmasını önerdi. Bizim düşüncemize göre bir kere bütün bu arkadaşlara iş kapısı açılmalıydı, ikincisi gidişleri daha iyi koşullarda olmalıydı. Bu konuda ciddi görüşmeler devam ederken zaten 31 Aralık'ta kapanması gereken fabrikaya 28 Aralık'ta işçinin yarısı gelmedi, 29 Aralık'ta da tamamıyla üretimi durdurduk.

“İşkule'de bir miting düzenleyerek işçilerin mevcut fabrikalara dağılımı konusunda işverene uyarı yaptık.”

İşçi artık eylemlere başladı. Biz işçi aileleri ile birlikte yöresel yemeklerimizle yılbaşını orada kutladık. Ama

ondan önce İşkule'de bir miting düzenleyerek işçilerin mevcut fabrikalara dağılımı konusunda işverene uyarı yaptık. O sırada görüşmeler devam ederken işçiler Paşabahçe mağazalarına gidip orada alışveriş yapanlara düşüncelerini anlattılar, basın açıklaması yaptılar. Ama esas olarak eylemler yılbaşından sonra bizim görüşmelerimiz ile birlikte işçilerin fabrikayı terk etmemesiyle başladı.

Biz görüşmelere devam ederken işverenden bir yazı geldi. Fabrikayı tahliye etmek istiyoruz, işçilerin aileleri fabrikayı geziyor bir kaza olursa bunu kimse kaldıramaz, dediler. Tabii biz, polisle tahliye etmek mümkün değil. Konuyu karşılıklı konuşarak çözelim dedik. Dinlemediler. Günlerden perşembeydi ben Ankara'daydım, cuma günü çağırıldılar beni. Cuma günü (4 Ocak) işverenle konuşmamda onlar yine aynı şeyleri söylediler. Eskişehir'e gidecekleri kira yardımı verelim, diğer yerlere gidecekleri ücretlerini düşürüp 25-25, 25-15 gibi götürelim dediler. Ama biz tahliye konusunda kesinlikle böyle bir şeye kalkışmayın dedik. O gece de zaten gittik, şube yönetimi ile paylaştık.

Ertesi gün, Cumartesi sabahı bir telefon geldi, tahliye için polis gelmiş. Çevik kuvvet orayı sabah saat 5'te tahliye için sarmış. Tabii işçiler bacalara çıktılar, fabrikayı işgal ettiler. Orada çok ciddi bir mücadele oldu. Sabah fabrikaya gittim, işverenle telefonda görüştük. İşveren, polisi ben çağırmadım dedi. Emniyet müdür yardımcısı işveren çağırmasa biz sabahın beşinde niye gelelim dedi. Sonra işverenin yetkilisi işçi insin aşağıya, fabrikadan çıksın, biz de çevik kuvveti çıkaralım dedi. Biz de, çevik kuvvet çıkmadan kesinlikle terasta çatıda olan arkadaşlarımız, içeride

dışarıda olan kimse çekilmeyecek, emniyet çekilecek dedik ayrıldık.

“Çevik kuvvet çıkmadan terastaki, çatıdaki, içerideki, dışarıdaki arkadaşlarımız kesinlikle çekilmeyecek dedik.”

Bu sırada milletvekilleri geldi. Bizim Gebze'den Yenişehir'den işçi arkadaşlarımız da geliyordu. Gerek görsel medya, gerekse bütün siyasi partiler, Türk-İşe ve DİSK'e bağlı sendikaların desteğiyle kamuoyu yaratılınca oradaki ortam çok iyi oldu. Yapılan görüşmeler sonucunda yaklaşık 2 saat sonra emniyet çekildi.

Pazar günü Süleyman Çelebi aracıydı, Kemal Kılıçdaroğlu devreye girip ona görev vermiş. Sendikalardan sorumlu başkanvekil Yakup Akkaya da bu işin içindeydi. Bir ilerleme kaydedildiğini söyledi Çelebi. Pazartesi işverenle görüştük. Görüşmelerde bir ilerleme sağlanmıştı. Çarşamba günü sorun neredeyse çözüldü. Geçici sözleşmeli 50 işçiyi de Eskişehir'e geçirdik. Sonrasında işverenle bir protokol yaptık.

Bize bağlı 11 tane Şişecam fabrikası var. Onbirincisi yeni kurulan ambalaj fabrikası. Onun dışında 10 fabrika var. Bu protokole göre ilk olarak fabrikaların hepsine eşit şekilde eski arkadaşların gitme hakları sağlandı. İkincisi, gitmek istemeyenlere yine teşviğin devam etmesi ve gidip gördü, beğenmedi; isterse yine ayrılmaya ve teşvik hakkının devamı. Üç, noter huzurunda kura. Çünkü başka türlü adil olmuyordu. Bu taşınacak arkadaşlarımızın taşınması için 2000 TL taşınma yardımı. Bunların hepsinde anlaşmaya varıldı ve protokolümüzü

Kütahya'da öğrenciler Komer'i "hatırlattı"

Kütahya'da bulunan Dumlupınar Üniversitesi öğrencileri 6 Ocak günü, ODTÜ'de yaşanan polis müdahalesini kitlesel bir eylemle kınadılar. Eylem için seçilen tarihe tesadüfi değildi. 6 Ocak 1969'da dönemin devrimci gençleri ODTÜ'ye gelen "Vietnam Kasabı" ABD'li Komer'e unutamayacağı bir "karşılaşma" hazırlamışlardı. Komer'in arabasının ODTÜ önünde görülmesiyle çığ gibi büyüyen öğrenci tepkisi sonucu arabası ateşe verilmişti. İşte bu olayın yıldönümünde Dumlupınar Üniversitesi öğrencileri "Her yer ODTÜ, her yer direniş" yazılı pankartlarıyla öğrencileri teslim almanın öyle kolay olmadığını bir kez daha hatırlattılar.

Okullarda YÖK modeli atama

Erdoğan, 20 Ocak'ta Gaziantep'te katıldığı bir toplantıda okul müdürleri atamaları ile ilgili önemli açıklamalar yaptı.

Erdoğan "Müdürler puana göre atanınca yatılı bölge okulları sıkıntı yaşıyor. Şimdi biz bir çalışma yapıyoruz, bu tamamlanınca puan ve sicil baz alınarak üç aday belirlenecek. O ilin valisi, bunların arasından birini müdür olarak atayacak" dedi.

Erdoğan'ın açıklamaları akla rektör seçimlerinde uygulanan yöntemleri getirdi. Yatılı bölge okullarında yaşanan sıkıntıları önlemek adına yapıldığı ileri sürülen uygulama hayata geçerse tıpkı rektör atamalarında olduğu gibi yeni bir kadrolaşma hamlesinin önu açılabilir. AKP böylece karşılarına hak ettikleri puanlarla çıkan muhalif ya da kendinden olmayan müdürleri sürmek, atanma taleplerini reddetmek için bir yol açmış oluyor.

İGD'den TÜM-İGD'ye 37 yıl

Tüm İlerici Gençlik Derneği TÜM-İGD üyesi gençler 5 Ocak günü Kartal Eğitim-Sen Şubesi'nde bir araya gelerek İlerici Gençlik Derneği İGD'nin 37. kuruluş yıldönümünü kutladılar.

Yetmişli yılların ortasında son derece zor koşullar altında kurulan ve bütün olanaksızlıklara rağmen birkaç yıl içerisinde ülkenin en büyük politik gençlik örgütlerinden birisi olmayı başaran İGD, bugünün ilerici gençleri tarafından da unutulmadı.

Gençliğin yolu, işçi sınıfının yolu İGD'nin en önemli sloganı olan ve döneme damgasını vuran "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" şiarı 37. yılda bir kez daha ilerici gençlerin elinde anlamını buldu.

37. yıl kutlaması yapan gençler, önce direnişteki havayolu işçilerinin eylemine destek verdiler. Saat 13.30'da Kartal Tren İstasyonu önünde toplanan gençler "İşçi sınıfının yolunda İlerici Gençlik 37. mücadele yılında. Havada dayanışma kazanacak" pankartın arkasında bir araya gelerek THY'li emekçilerin eylemine destek olmak için Kartal Meydanı'na yürüdü. Direnişin ilk gününden beri havayolu işçileriyle omuz omuza yürüyen TÜM-İGD'li gençlerin alana girişi sırasında işçiler de alkışlar ve sloganlarla "Hoş geldiniz" dediler. Bir saat kadar devam eden eylemin ardından ilerici gençler, etkinliğin gerçekleştirileceği Eğitim-Sen Kartal Şubesi'ne geçti.

Gençlik devrim istiyor

İşçi, köylü, öğrenci gençliği "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" sloganıyla bir araya getiren; "gençlik devrim istiyor" diyerek gençliğin sistemin kabına sığmayacağını gösteren ilerici gençler, etkinliğe devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşamlarını yitiren tüm devrimciler için saygı duruşu ile başladı.

Saygı duruşunun ardından "Bu düzen böyle gitmez" diyen gençlerin hazırladığı ve İGD'den TÜM-İGD'ye 37 yılın öyküsünü özetleyen bir konuşma yapıldı.

37 yıllık mücadeleden kesitlerin aktarılmasının ardından, "Geçmişten geliyoruz, geleceği kuruyoruz" başlıklı paneldeydi sıra. İşçi sınıfının gençlik ile bağları ve öğrenci gençlik mücadelesi gibi konuların tartışıldığı panel canlı tartışmalara sahne oldu. Panelin ardından ise söz, Grup 38 ve Soner Soyer'in ezgilerindeydi. İlerici, devrimci sanat emekçilerinin türkülerini, marşlarını hep bir ağızdan söyleyen gençler etkinliğin sonunda mücadeleyi alan alan, sokak sokak örme sözünü bir kez daha yinelediler.

Mersin'de eski yeni kuşak ilerici gençler buluştu

Yurdun çeşitli yerlerinde olduğu gibi Mersin'de de İGD'nin 37. yılı etkinliklerle anıldı. Mersin Akdeniz Belediyesi Konferans Salonu'nda bir araya gelen eski İGD militanlarıyla yeni kuşaklardan ilerici gençler mücadelenin dününü ve bugünü konuştu.

Etkinlikte ilk olarak TÜM-İGD'li gençlerin hazırladığı ve İGD'den TÜM-İGD'ye olan süreci anlatan bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada 5 Ocak 1976 tarihinde kurulan İGD'nin kökeninin Mustafa Suphi'lere ve 1940'lı yıllarda kurulan antifaşist İlerici Gençler Birliği'ne kadar uzandığı dile ge-

tirildi. Gençlik önderlerinden Harun Karadeniz'in 68 dönemindeki çabaları ve "Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur" sloganını esas alan İGD'nin okullarda, fabrikalarda ve tarlalarda verdiği mücadele pratiğine değinildi. 2002 yılında TÜM-İGD'nin kurulmasıyla mücadelenin kaldığı yerden devam ettiği belirtildi. TÜM-İGD çatısı altında bugüne kadar yapılan çalışmalar anlatıldı.

Etkinlikte çeşitli dost kurum temsilcileri de gençleri yalnız bırakmadı. Alevi Bektaşî Federasyonu yönetim kurulu üyelerinden Adnan Özdemir'in ilerici gençlerin 37. mücadele yılını selamladığı mesajı okundu. Ardından sözü 70'li yıllardan itibaren İGD mücadelesinde yer almış olan ve eski Türkiye Maden-İş Sendikası üyesi Celal Sonuvar aldı. Sonuvar konuşmasında İGD'nin tarihine değinen bir konuşma yaptı. Eski İGD üyelerinden Celal Alçamlı da bir konuşma yaptı. Konuşmasında İGD sürecin-

de edinilen deneyimlerden örnekler verdi. Son olarak 2000 sonrası süreçte TÜM-İGD'nin Mersin ve bölgedeki çalışmasına katkı koyan işçi gençlerden olan Hasan İleri de 2002 yılında kurulan TÜM-İGD'nin kuruluş aşamasından günümüze kadar olan süreçte yapılanları özetledi. İleri, "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" şiarıyla öne çıkan TÜM-İGD'nin "Gençlik devrim istiyor" sloganıyla yoluna emin adımlarla devam ettiğini dile getirdi. Konuşmaların ardından ilerici gençler tarafından hazırlanan ve İGD'nin tarihini konu alan kısa bir video gösterisi gerçekleştirildi.

Dicle Üniversitesi'nde sınav sahtekârlığına tepki

Dicle Üniversitesi'nde geçen günlerde bir protesto eylemi yapıldı. Ancak bu sefer konu biraz daha farklıydı. Üniversite'nin Yaşayan Diller Enstitüsü Kürt Dili ve Kültürü Ana Bilim Dalı tarafından düzenlenen yüksek lisans sınavına ait soruların internet aracılığıyla bazı

öğrencilere önceden gönderildiği iddia edildi. Hızla yayılan duyuma göre sınav sorularının bir kısmı önceden belli adaylara dağıtılmıştı. Ne tesadüf ki, soru ve cevapları önceden öğrenen öğrenciler cemaate yakın olarak bilinen isimlerdi. İddialar üzerine çok sayıda öğrenci

Rektörlük binasına yürüdü. Burada rektör yardımcısıyla görüşen öğrenciler sınavların ertelenmesini talep ettiler. Öğrencilerin talebi doğrultusunda rektörlük tarafından sınavın ertelendiği duyuruldu. Soruları değiştirilen sınav ise 21 Ocak tarihinde gerçekleştirildi.

Nâzım Hikmet 111 yaşında

15 Ocak 1902’te doğan Türkiye işçi sınıfının büyük şairi Nâzım Hikmet 111 yaşında.

Bütün bir ömrünü “büyük insanlığın” kurtuluşuna, “büyük insanlığı” “ekmek, gül ve hürriyet günleri”ne taşımaya adanmış Nâzım Hikmet, bugün hâlâ işçi sınıfının kavgasında, emperyalizme karşı dövüşen halkların yanı başında mücadeleye devam ediyor.

Büyük şair, emperyalizmin yeni bir saldırı dalgasıyla karşı karşıya kalan Asya ve Afrika halklarının yazarlarına şöyle sesleniyor:

Asya-Afrika yazarlarına

...

kardeşlerim

sıksa öküzün yanına koşulup şiirlerimiz

toprağı sürebilmeli

pirinç tarlalarında bataklığa girebilmeli

dizlerine kadar

bütün soruları sorabilmeli

bütün ışıkları derebilmeli

yol başlarında durabilmeli

kilometre taşları gibi şiirlerimiz

yaklaşan düşmanı herkesten önce görebilmeli

cengelde tamamlara vurabilmeli

ve yeryüzünde tek esir yurt tek esir insan

gökyüzünde atomlu tek bulut kalmayınca kadar

malı mülkü aklı fikri canı neyi varsa verebilmeli

büyük hürriyete şiirlerimiz

Nâzım Hikmet

Edebiyatçılar Derneği kongresi yapıldı

Edebiyatçılar Derneği 17. Olağan Genel Kurulunu gerçekleştirdi. 20 Ocak'ta gerçekleştirilen kongrede Genel Başkanlığa Gökhan Cengizhan, Genel Başkan Yardımcılığına Remzi Özmen Genel Sekreterliği ise Cem Erdeviciler getirildi.

Edebiyatçılar Derneği PEN Türkiye Merkezi ile birlikte Avrupa Yazarlar Konseyi üyesi iki kuruluşun biri. 2 Mart 1992'de Ankara merkezli olarak kurulan dernek, düşünce ve yaratma özgürlüğünün önündeki engelleri ortadan kaldırmayı, yazarlığı ve edebi ürün vermeyi meslek edinmiş kişileri bir araya getirmeyi, aralarındaki mesleki dayanışmayı sağlamayı amaçlıyor.

Hrant Dink, katledilişinin 6. yılında anıldı

Anmaların ana adresi her yıl olduğu gibi yine Hrant'ın öldürüldüğü yer olan Agos gazetesinin önüydü.

19 Ocak'ta Agos'un önünde toplanan binlerce kişinin ağzından “Burdayız Ahpargi!” sesleri yükseldi. Saat 13.00 sularında Mecidiyeköy’de toplanmaya başlayan kitle Agos gazetesinin önüne “Katil devlet hesap verecek”, “Faşizme geçit yok”, “Katillerden hesabı emekçiler soracak” sloganlarını atarak yürüdü. Saat 15.00’te ise gazetenin önü miting alanına döndü.

İlerici, devrimci, demokrat, yurtsever çevreler, emek ve demokrasi

güçlerinin katılımıyla gerçekleşen anmada Raket Dink “Acımızla, onurumuzla buradayız. Doğruluk ve adalet için buradayız. Birbirimize hikâyelerimizi anlatmak ve anlamak için de burayız. Hep burada olacağız, birlikte olacağız” dedi.

Ayrıca anmada Noam Chomsky de söz alarak Hrant'ın izinden gitmenin onu anlamının önemli bir ölçütü olduğunu belirtti.

Hrant ayrıca Ankara ve İzmir başta olmak üzere ülkenin çeşitli yerlerinde gerçekleştirilen eylemlerle de anıldı.

Bilimsel, demokratik, parasız eğitim isteyen öğrencilerin davası başladı

27 Mayıs 2011'de üniversitelerin ve milyonlarca gencin kaderini tayin etmek için YÖK'ün himayesinde ve patronların katılımıyla İstanbul Swiss Otel'de Uluslararası Yükseköğretim Kongresi adı altında bir etkinlik gerçekleştirilmişti. Öğrencilerin, bilimden yana akademisyenlerin davetli olmadığı kongreye karşı öğrenci tepkisi büyük olmuştu. Başta öğrenci gençlik sendikası Genç-Sen üyeleri olmak üzere aralarında TÜM-İGD'li öğrencilerin de bulunduğu çok sayıda öğrenci “Bizler olmadan kongre toplayamazsınız” diyerek otele yürümüşlerdi. İşte o yürüyüş polislerin yoğun biber gazlı, coplu saldırısıyla engellenmiş, çıkan arbedede çok sayıda öğrenci yaralanmış ve gözaltına alınmıştı. Coplanan, gazlanan ve gözaltına alınan öğrencilere reva görülenlerse bu kadarla sınırlı kalmadı. Olaydan yaklaşık bir buçuk yıl sonra öğren-

cilere “kamu malına zarar vermek, polise mukavemet ve silahsız gösteriye katılmak” suçlamalarıyla dava açıldı. 21 öğrencinin sanık olarak yargılandığı davanın ilk duruşması ise 25 Ocak 2013'te Çağlayan Adliyesi'nde görüldü.

İstanbul 41. Asliye Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmanın öncesinde adliye önünde toplanan öğrenciler attıkları sloganlar ve Grup Emeg-e Ezgi'nin söylediği türkülerle bir kez daha kararlılıklarını ilan ettiler. Burada kısa bir açıklama yapan öğrenciler, ardından duruşmaya girdiler. Savunmalarında akademik, demokratik haklarını kullanarak YÖK'ü protesto ettiklerini söyleyen öğrenciler, kendilerinin saldırgan gibi gösterilmeye çalışıldığını ancak aslında şiddet mağduru olduklarını söylediler. Yaklaşık iki saat süren duruşma üç ay sonraya ertelendi.

